

Tide leverer

Jeg har lyst til å gi Tide skryt for busstilbudet som har vært siden 3. oktober. Jeg har tatt følgene linjer: Linje 301,5, 4 fra Åsane terminal. Selv om de av og til er litt sene håper jeg ikke de får kjøft for fordi at jeg syntes at tilbudet deres er så bra at jeg vil fortsette å ta buss mellom Åsane terminal og Bergen sentrum videre. Bussjåførende er veldig greie og hjelpsomme og det er veldig greit nå når de har fått busser som går ned til fortauet sånn at jeg kan komme rett inn med rullestol. Før har jeg måttet stå over flere busser, og det syntes jeg var veldig dumt. Nå synes jeg det er lett og hyggelig å ta buss.

ROBIN WRIGHT
BERGEN

Arv eller miljø?

Jørgen D. Ingvaldsen påpeker (BT 26.10.) at påfallende mange fremragende vitenskapsfolk og nobelprisvinnere har hatt jødisk bakgrunn. Dette ledet tanken hen på et essay som Isaac Deutscher (1907 - 1967) en gang skrev: «The Wandering Jew as a Thinker and Revolutionary». Til denne kategorien regnet han en rekke fremstående intellektuelle i Europa, med kjente navn som Spinoza, Heine, Marx, Rosa Luxemburg, Trotskij og Freud. (Vi kan tilføye at Deutscher, som er blitt kalt «den ikke-jødiske jøde», selv tilhørte denne tradisjonen). Har disse personene noe til felles, bortsett fra sin jødiske opprinnelse? spør Deutscher. Ja, sier han, disse personene er eksepsjonelle fordi de levde og virket i grenseland mellom forskjellige sivilisasjoner, religioner og kulturer. De levde der hvor ulike kulturer møttes og befruktet hverandre. De tilhørte forskjellige nasjoner, men forble outsiders. De ble «kjettere» fordi de fant jødedommen for snever og arkaisk. Den jødiske kjetter som overskrider jødedommen tilhører en spesiell jødisk tradisjon, sier Deutscher. Den intellektuelle overlegenhet, genialitet om man vil, er et kulturelt og sosialt fenomen. Vi bør si oss enige med Deutscher i følgende: «I do not believe in the exclusive genius of any race».

ODDMUND SØVIK
BERGEN

Asylutgiftene til himmels

Det er bare å konstatere at dagens asyl og innvandringspolitikk virkelig får det til å svi i lommebøkene til norske skattebetalere. Les bare her: I fjor brukte staten 4,3 milliarder kroner på Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE), dette er en tredobling siden 2007.

Sammenlignet med 2009 har utgiftene i 2010 økt med 10 prosent, viser tall fra Statistisk sentralbyrå. 70 prosent av utgiftene i fjor, om lag tre milliarder kroner, gikk med til å betale for kjøp av plasser på asylmottak. Regnestykket hadde blitt mangdobbelt hadde vi tatt med utgiftene samfunnet har knyttet til kriminalitet og fengselsopphold for denne gruppen. Hvis dagens troskyldige politikk fortsetter må skattebetalerne regne med stadig større utgifter i fremtiden.

JAN-OVE FROMREIDE
DEMOKRATENE I NORGE

Det er fleire som har sove i timen – men folkeviljen har vakna for lengst.

Statnett sin omgang med fakta

KRAFT-FORSYNING

Arvid Birkeland, Voss

I BERGENS TIDENDE 12. oktober 2011 skriv Gunnar C. Løvås om Sima-Samnanger, her rettar han ei rekkje personangrep mot Johan Fr. Odfjell. Hovudinntrykket er at han tek mannen og ikkje ballen. Eg er viss på at Odfjell er i stand til å imøtegå Løvås sine argument, så eg skal la det liggje.

Som kjend sette regjeringa ned 4 eksterne, uavhengige ekspertutval for å få grundige utgreiingar av sjøkabelalternativet og også for å samanlikna desse med det alternativet som hadde fått konsesjon. Utval I stadfestar at sjøkabel er teknisk mogleg både i forhold til djubdeforhold, topografi og lengd. Både Utval I og Utval III stadfesta i sine rapportar at det ligg føre sjøkabelalternativ med god drifts- og forsyningstryggleik (alternativ 4). Utval IV hevdar i sin rapport at alternativa sjøkabel og luftalternativ er likeverdige med omsyn til forsyningstryggleik.

UTVAL II UTTALAR at energisituasjonen under vanlege forhold vil vere god. Likeeins uttalar dei at det også i år med spesielt lite tilsig og lave temperaturar normalt vil vere ein akseptabel energisituasjon fram til år 2020. Vidare at risikoen for effektknappheit er liten. Utval IV peikar på at situasjonen på kort sikt ikkje er så alvorleg at det ikkje er mogleg å vente med den konsesjonsgitte lina mellom Sima og Samnanger. Samtidig vert det hevda at effektkapasiteten ikkje vert påverka av ein eventuell permanent ny samband mel-

SIMA-SAMNANGER: Det er ikkje grunnlag for å hevda at ein må ha lina Sima-Samnanger for å sikra straumforsyninga til Bergen i 2012, skriv innsendaren. Bildet syner bygging av mastefundament ved Hardangerfjorden. ARKIVFOTO: ØIVIND RAKNES

lom Sima og Samnanger. Løvås gjentek at ein treng lina raskt å sikre forsyningstryggleik for vanlege forbrukare i Bergensregionen. Utvalsrapportane har ei meir nyansert syn på dette.

NY KRAFTLINE ER særskilt viktig for oljerelatert verksemd (og dei skulle ha råd til sjøkabel), som aukar trongen, og BKK Produksjon AS sitt behov for kapasitet for eksport av kraft ut av landet. Då er det etter mitt syn frekt å velte ei uturvande utbygging over på den vanlege forbrukar som ikkje treng lina.

Løvås hevdar og at dialogen med Riksantikvaren er god, slik kan altså Riksantikvaren sitt nei vere heimla i det lovverket han skal forvalta, og der søkjar har anka til departementet.

LØVÅS SKRIV: «Ingen av de fire utvalgene motsa Statnett på nokon vesentlege punkter». Men for meg vert dette usant. For det er vesentleg når det opplagt er usemje mellom ekspertane i dei ulike utvala og Statnett, fordi når ein tufta på innhaldet i utvalsrapportane kan hevda at:

- Det er ikkje grunnlag for å hevda at ein må ha lina Sima-Samnanger for å sikra straumforsyninga til Bergen i 2012.
- Dersom ein måtte ha lina er alternativet sjøkabel det beste alternativet
- Det er tilstrekkeleg tid til å

planleggje og gjennomføre sjøkabelalternativet.

FOLK ER LEI det som vert opplevd som Statnett sin «omtrentlege omgang med fakta». Når det gjeld trylling, som Løvås hevdar at Statnett ikkje kan, så er det nett det de er gode til, først vert det trylla med at det er trong for lina, så vert det trylla med tidsaspektet, ein må ha lina no og så trylla de like godt vekk alle andre alternativ. Eg skal ikkje ta stilling til kven som har sove i timen, men nokon er det, også i denne saka.

Eg skal ikkje ta stilling til kven som har sove i timen, men nokon er det

For enkelt om stamceller

STAMCELLER

Morten Magelssen og Olav Magnus S. Fredheim, Norges kristelige legeforening

EU-DOMSTOLEN avviste nylig patenter basert på embryonal stamcelleforskning. I BT 24.10. kritiserer Kenan Malik denne avgjørelsen. Men selv om han har rett i noe, bommer han på hovedsaken, nemlig befruktede eggs moralske verdi.

Malik har for det første rett i at domstolens beskyttelse av befruktede egg strider mot prinsippene som ligger til grunn for både prøverørsbefruktning og selvbestemt abort. I disse prosedyrene går henholdsvis befruk-

tede egg og fostre, det vil si tidlige menneskeliv i ulike utviklingsstadier, til grunne. For det andre er det ganske riktig betenkelig at domstolene her går inn på et område – regulering av forskning – som man godt kan hevde heller bør være lovgivers domene.

MEN DET MEST interessante spørsmålet i denne saken er om Malik har rett i at befruktede egg (embryoer, som gir opphav til embryonale stamceller) ikke er mennesker med menneskets høye verdi. Malik farer for lett over dette avgjørende spørsmålet. Han avfeier det ved å hevde at det er «absurd å se for seg at en usynlig samling celler er et ferdig menneske». Men hva er et befruktet egg? Svaret moderne naturvitenskap gir, er at det er et individ av menneskearten, i

sitt livs og utviklings tidligste fase. Idet eggcelle og sædcelle smelter sammen, blir det nye individet til. Da er hele den genetiske koden som styrer utviklingen til voksent individ på plass. Gitt de rette ytre betingelser vil det befruktede egget selv styre utviklingsprosessen, framveksten av organene og den videre kroppsvæksten. Du kan også se det slik: Du som leser dette var tidligere en tenåring, før det et barn, enda tidligere et foster, og lengst tilbake et befruktet egg. Det er altså en jevn, uavbrutt utvikling fra å være et befruktet egg til å bli et voksent menneske.

SIDEN MENNESKER har sin verdi i kraft av å være mennesker, må også menneskeindivider i tidlige stadier i sin utvikling tilkjennes moralsk verdi. Alternativt

må man benekte at menneskets verdi er knyttet til det å ha menneskenatur. Det leder til en uakseptabel moralsk rangering der det i stedet er egenskaper, som IQ eller fysikk, som gir oss vår moralske verdi.

SENTRALT I MALIKS argument er også det vi mener er en overdreven tro på embryonale stamcellers potensial i fremtidig sykdomsbehandling. Det store problemet med medisinsk bruk av disse cellene er vevsuforlikelighet: Når de settes inn i en pasients kropp, vil de bli angrepet av pasientens immunsystem. Stamceller fra voksne mennesker kan derimot utvinnes av pasientens egen kropp, manipuleres og så settes tilbake uten at de avstøtes av pasienten; og uten at menneskeembryoer har gått til grunne.